Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

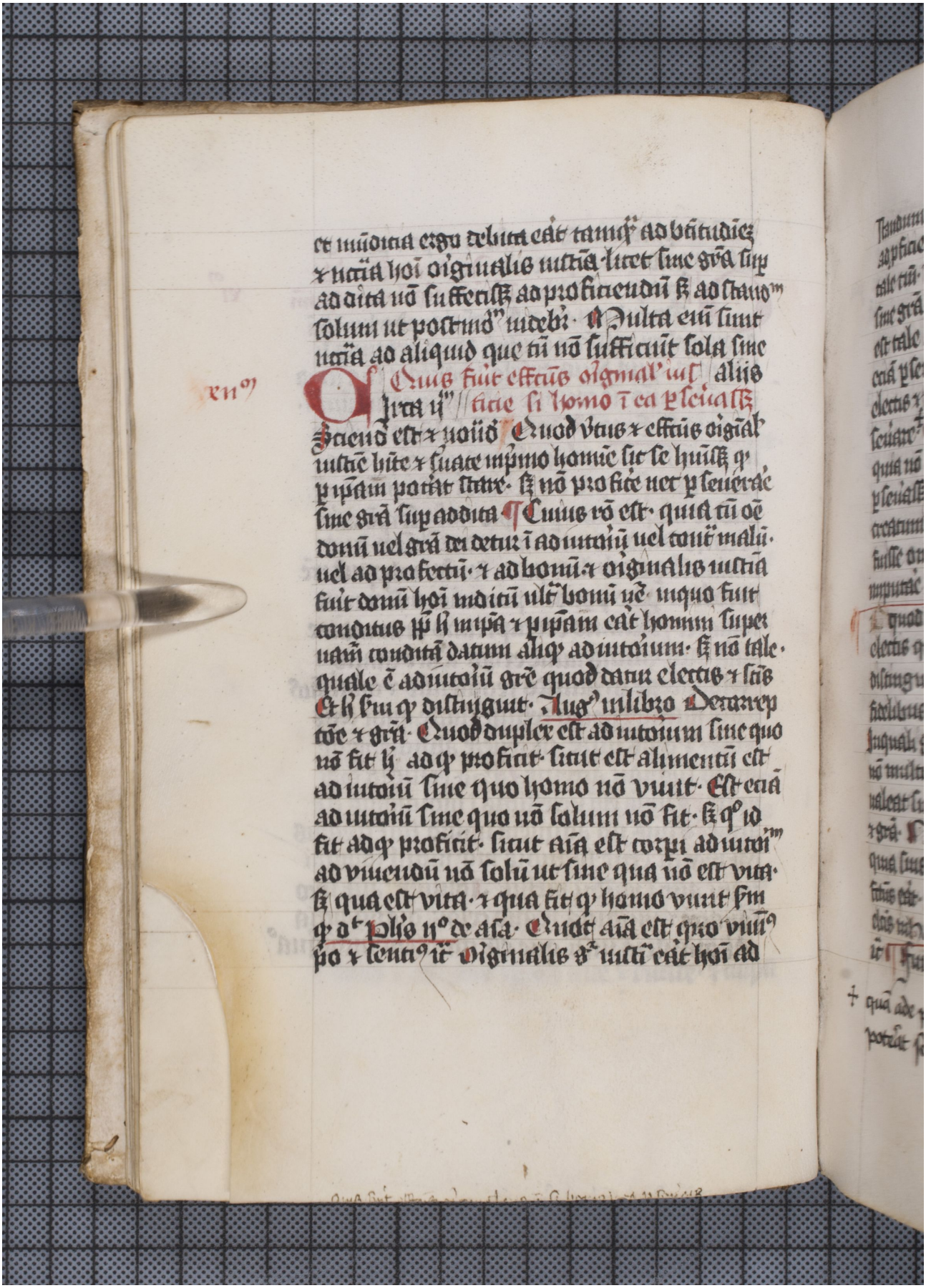

et mundicia ergo debita eat tamq̃ ad bãtudiem
et uita hoi oiginalis multa licet sine grã sup
addita nõ sufficat ad proficiendũ sz ad stand̃m
solum ut postmod̃ indebi. Multa enim simul
uta ad aliquid que tñ nõ sufficiunt sola sine
aliis
Quus fuit effatus oiginal' uel
Ita ij
Sic si homo ī ea p sciaz
facend̃ est et noiõ Quod vtus et effatus oigial'
multe bite et suate in primo homie sic se huisz q'
p ipsam potest stare. sz nõ proficere nec p seuerare
sine grã sup addita Cuius rõ est. quia tñ oe
donũ uel grã dr detur ī ad intoium uel conu malũ.
uel ad profectũ. et ad bonũ. et oiginalis multa
fuit donũ hoi indiciũ ult̃ bonũ ue. in quo fuit
conditus pp h in pa et ipsam eat homin super
naturã conditã datum aliq ad intoium. sz nõ tale.
quale ē ad intoiũ grẽ quod datur electis et sãs
et h sm q' distinguit. Aug' in libro de trinep
tõe et grã. Quod duplex est ad intoium sine quo
nõ fit h ad q' proficit. sicut est alimentũ est
ad intoiũ sine quo homo nõ viuit. Est etiã
ad intoiũ sine quo nõ solum nõ fit. sz q' id
fit ad q' proficit. sicut aia est corpi ad intoi'm
ad viuendũ nõ solũ ut sine qua nõ est vita.
sz qua est vita. et qua fit q' homo viuit sm
q' d' pl's 1° de asa. Quia aia est quo viuim
po et sentim ir. Oiginalis d' multũ eat hoi ad